

CAJAMAR
ADN AgroGRUPO
COOPERATIVO
CAJAMAR

L'Hort

cajamar
CAJA RURAL

Número: 133 | Líders en el Negoci Agroalimentari

PLANTACIÓ DE MADUIXOT

Les maduixes i els maduixots pertanyen a la família *Rosaceae* i al gènere *Fragaria*.

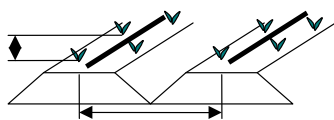
En el cultiu del maduixot es distingixen principalment dos modalitats de plantació: una amb planta frigo en època estival, utilitzant estolons emmagatzemats en cambres frigorífiques a $-1\text{ }^{\circ}\text{C}$ a $-2\text{ }^{\circ}\text{C}$, i una altra, tardorencia, amb planta fresca (planta procedent directament de vivers d'altura).

En estos moments estem en la temporada de fer les plantacions de maduixot en la modalitat de planta frigo, tant en el litoral mediterrani com en les zones de l'interior de la Comunitat Valenciana.

Una bona preparació del terreny és important en el cultiu del maduixot, i per això és recomanable fer primer una passada de subsolador, seguida d'una altra de rotovàtor, per a deixar el terreny en òptimes condicions per al cavallonament.

El marc de plantació utilitzat sol ser d'1 a 1,2 metres entre línies, sobre les quals es col·loquen dos fileres de plantes disposades a portell i distants entre si uns 30 cm, tal com mostra la figura següent. La densitat de plantació mitjana seria d'unes 60.000 plantes/ha.

Distància entre plantes
(0,3 metres)

Distància entre bancs
(- 1,2 metres)

Els cavallons s'han d'aplanar per la part superior per a facilitar la instal·lació de reg i la posterior plantació. Eixa mateixa disposició és vàlida per a la modalitat de reg per solcs.

A continuació s'ha de col·locar i comprovar el sistema de reg localitzat, a fi d'assegurar que els goters funcionen correctament. Això ens permet fer un reg lleuger, que humitejarà parcialment el cavalló i assentarà la terra. En el cas de reg a manta, s'ha de fer un reg previ a la plantació perquè el terreny s'assente.

En el cultiu del maduixot s'utilitza sovint la tècnica de l'encoixinament, sobretot per a evitar que els fruits s'embruten de terra o fang. Generalment s'usen làmines de polietilè amb un gruix aproximat de 300 galgues, d'1,5 a 2 metres d'ample i de color negre, per a evitar que cresquen males herbes. Este plàstic d'encoixinament pot vendre perforat de fàbrica o sense perforar; en este últim cas, s'han de fer els forats manualment per a col·locar-hi les plantes de maduixot.

La plantació s'ha de fer estacant la planta en terra fins quasi al nivell del coll, i assegurar-se que tot el que hàgem deixat del sistema radicular estiga colgat i no deixar-la excessivament solta, perquè si no es dessecarien les arrels i es dificultaria un bon arrelament.

En estes plantacions de ple estiu és interessant disposar d'un sistema de reg per aspersió que humitege i refresque l'ambient per a evitar tant com siga possible les fallades o marres de plantació.

En plantacions a l'aire lliure s'utilitzen els microtúnels, que es componen de cercols de ferro galvanitzat distanciats d'1,5 a 2 metres, sobre els quals es col·loca el material de protecció. Normalment s'utilitza plàstic de polietilè tèrmic d'1,45 a 1,50 metres d'ample i d'unes 300 a 400 galgues de gruix, encara que també podrien utilitzar-se altres materials com ara mantes tèrmiques, plàstics EVA, etc.

La col·locació del microtúnel s'ha de fer en dates que poden variar d'unes zones a altres, i s'avança en aquelles en què les temperatures mínimes arriben a valors baixos més prompte. Per regla general, la col·locació té lloc al llarg del mes de desembre. Un avançament excessiu en la seua col·locació provocaria un desenvolupament vegetatiu massa accelerat, les plantes s'esgotarien abans i, consegüentment, es produiria una disminució de la grandària i de la producció de fruits. Per a fer qualsevol tractament o manipulació en el cultiu, cal alçar cada vegada els microtúnels.